

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 723

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 iulie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
891.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	2
892.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 402 din 10 iunie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	3–6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
390.	— Decizie privind eliberarea doamnei Mioara Costin, la cerere, din funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului.....	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
1.146.	— Ordin al ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului privind modificarea Procedurii de implementare a măsurii „Granturi pentru capital de lucru acordate IMM-urilor” din cadrul schemei de ajutor de stat instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri nr 3.083/2020	7–8

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Cezar-Manole Armeanu se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Coreea, cu reședința la Seoul.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 22 iulie 2021.

Nr. 891.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Dragoș Viorel Radu Țigău, ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Kenya, se acreditează și în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Burundi, cu reședința la Nairobi.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 22 iulie 2021.

Nr. 892.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 402**

din 10 iunie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (4)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Titirișcă	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 62/43/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 819D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Administrația Națională a Penitenciarelor a depus la dosar un punct de vedere prin care solicită judecarea cauzei în lipsă, precum și respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale. Invocă, în acest sens, Decizia nr. 107 din 28 februarie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 6 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 62/43/2015/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.** Excepția a fost ridicată de Ministerul Justiției într-o cauză având ca obiect anularea unui ordin emis de ministrul justiției.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textul art. 9 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 operează, în ipoteza actelor administrative individuale, o repunere în termen pentru contestarea acestora, după ce situațiile juridice au rămas definitive, inducând astfel un efect retroactiv deciziilor Curții Constituționale.** Autorul excepției solicită să se aibă în vedere jurisprudența instanței de contencios constituțional, cu referire la întinderea efectelor

deciziilor Curții Constituționale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2016). Prin urmare, acesta susține că aplicarea pentru viitor a deciziilor Curții vizează, în mod primordial, situațiile juridice *pendinte*, deci cele care nu au devenit *facta praeterita* ca urmare a necontestării lor. În ceea ce privește cauzele care nu se aflau încă pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei (de admitere), chiar dacă acțiunea este introdusă în termenul de prescripție a dreptului, partea nu mai poate solicita aplicarea deciziei Curții Constituționale, din perspectiva acesteia fiind vizat un raport juridic epuizat. În final, autorul apreciază că partea ar viza în acest caz modificarea raporturilor juridice existente, cu consecința extinderii efectelor deciziei Curții pentru trecut. Or, o asemenea situație ar contraveni flagrant prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră expres efectul *ex nunc* al deciziilor instanței constituționale.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 sunt constituționale, întrucât legiuitorul condiționează admisibilitatea acțiunii de respectarea unui termen care începe să curgă de la data publicării actului jurisdicțional al Curții Constituționale. Acțiunea reglementată de art. 9 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 are scopul de a disciplina conduita procesuală a persoanelor vătămate prin ordonanțe ale Guvernului, sub aspectul termenului în care acestea pot formula acțiunea în contencios administrativ în vederea remedierii vătămării produse prin actul declarat neconstituțional. Legiuitorul nu face decât să limiteze dreptul la acțiune al persoanei vătămate sub aspect temporal, tocmai ca expresie a principiului securității și stabilității raporturilor juridice.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(4) *În situația în care decizia de declarare a neconstituționalității este urmarea unei excepții ridicate în altă cauză, acțiunea poate fi introdusă direct la instanța de contencios administrativ competentă, în limitele unui termen de decădere de un an, calculat de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I*”.

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 147 alin. (4) teza finală privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

13. Cu titlu prealabil, din analiza înscrisurilor aflate la dosarul cauzei, Curtea observă că prezenta excepție de neconstituționalitate a fost invocată într-o cauză având ca obiect anularea Ordinului ministrului justiției nr. 2.414/C/2013 prin care s-a procedat la implementarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind asigurarea funcționalității administrației publice locale, a numărului de posturi și reducerea cheltuielilor la instituțiile și autoritățile publice din subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Guvernului ori a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 29 iunie 2013, act normativ având ca obiect principal de reglementare măsuri de reducere a posturilor de execuție/conducere vacante și/sau ocupate din administrația publică locală și centrală, procedura de ocupare a posturilor vacante, precum și configurarea structurii funcționale a autorităților și instituțiilor publice (birou/serviciu/direcție/direcție generală). De asemenea, prin Decizia nr. 55 din 5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 25 februarie 2014, Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că dispozițiile Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind asigurarea funcționalității administrației publice locale, a numărului de posturi și reducerea cheltuielilor la instituțiile și autoritățile publice din subordine, sub autoritatea sau în coordonarea Guvernului ori a ministerelor sunt neconstituționale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 4 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 8 mai 2017, Curtea a reținut că dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate fac parte din art. 9 al Legii nr. 554/2004, cu denumirea marginală „Acțiunile împotriva ordonanțelor Guvernului”, și reprezintă norma cu caracter special care evidențiază raportul dintre caracterul de act administrativ al ordonanței simple sau de urgență a Guvernului, care atrage competența instanței de contencios administrativ sub aspectul remedierii vătămării create prin adoptarea acestui act, și calitatea sa de act normativ de reglementare primară, care atrage competența Curții Constituționale sub aspectul controlului de constituționalitate în raport cu Legea fundamentală.

15. Pentru a reliefa caracterul de normă specială al dispozițiilor de lege criticate, Curtea a realizat o analiză comparativă a acestora cu dispozițiile art. 8 din Legea nr. 554/2004. Astfel, prin Decizia nr. 479 din 18 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 10 august 2015, Curtea a făcut o delimitare a cadrului legislativ care permite justițiabililor să acționeze împotriva ordonanțelor Guvernului, prin prisma efectelor produse de acestea. Instanța

de contencios constituțional a reținut că art. 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 reprezintă cadrul general în care persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h) din lege, respectiv în termenul de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă prin lege nu se prevede altul, poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim. Din economia textelor legale menționate, Curtea a constatat că art. 8 din Legea nr. 554/2004 reprezintă cadrul general pentru înlăturarea vătămării provocate prin acte administrative cu caracter individual, acțiuni sau omisiuni ale organelor administrative, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ fiind condiționată de parcurgerea procedurii prealabile prevăzute de art. 7 din lege și de respectarea unor termene legale.

16. În temeiul art. 8 din lege, persoana vătămată poate solicita anularea actului administrativ individual, putând invoca oricând pe parcursul procedurii desfășurate în fața instanței de contencios administrativ excepția de neconstituționalitate a oricărui dispoziții din legi sau ordonanțe ale Guvernului, care au legătură cu soluționarea cauzei, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, deci inclusiv cele în baza cărora au fost emise actele administrative. Într-o atare situație, instanța va sesiza Curtea Constituțională, fără a suspenda cauza, litigiul continuând să se judece și, eventual, urmând să primească o soluție definitivă. În cazul în care Curtea Constituțională constată neconstituționalitatea actului normativ în baza căruia a fost emis actul administrativ, care poate fi inclusiv o ordonanță simplă sau de urgență a Guvernului, după soluționarea definitivă a cauzei, decizia Curții Constituționale poate constitui temei al revizuirii, remediului procesual prevăzut de art. 509 din Codul de procedură civilă. Scopul reglementării căii de atac a revizuirii hotărârii judecătorești definitive pronunțate în cauza în care a fost ulterior admisă o excepție de neconstituționalitate este tocmai acela de a garanta mijloacele de apărare necesare realizării drepturilor și intereselor părților în fața justiției, ca expresie a dreptului la un proces echitabil.

17. Cu privire la calea extraordinară de atac a revizuirii, Curtea a constatat că posibilitatea de a beneficia de efectele deciziei de admitere a Curții este circumscrisă sferei persoanelor care au declanșat acest control anterior momentului publicării deciziei, în condițiile prevăzute de lege. În aceste condiții, având în vedere importanța principiului autorității de lucru judecat, Curtea a reținut că o decizie de constatare a neconstituționalității unei prevederi legale trebuie să profite, în formularea căii de atac a revizuirii, numai acelei categorii de justițiabili care a invocat excepția de neconstituționalitate în cauze soluționate definitiv până la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei prin care se constată neconstituționalitatea, precum și autorilor aceleiași excepții, invocată anterior publicării deciziei Curții, în alte cauze, soluționate definitiv, acest lucru impunându-se din nevoia de ordine și stabilitate juridică.

18. În continuare, analizând dispozițiile art. 9 din Legea nr. 554/2004, Curtea a reținut că acestea reglementează o situație diferită de cea prevăzută de art. 8 din același act

normativ și au o incidență limitată, circumstanțiată situației în care ordonanța simplă sau de urgență a Guvernului vatămă în mod direct un drept ori un interes legitim.

19. În jurisprudența sa, prin Decizia nr. 479 din 18 iunie 2015, precizată, Curtea a stabilit, cu valoare de principiu, că art. 9 din Legea nr. 554/2004 reprezintă expresia prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (6) teza a doua, potrivit cărora „*Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale*”, și reglementează o procedură specială, determinată de natura actelor adoptate de Guvern pe calea delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție. Prin art. 126 alin. (6) din Constituție și art. 9 din Legea nr. 554/2004, legiuitorul a optat pentru încadrarea acțiunilor persoanelor vătămate prin ordonanțe ale Guvernului declarate neconstituționale în mecanismul acțiunilor în contencios administrativ, pornind de la premisa că fundamentul obligației de reparare a vătămării constă în însăși adoptarea ordonanțelor neconstituționale. Cu alte cuvinte, art. 9 din Legea nr. 554/2004 vizează situațiile în care o persoană se consideră vătămată în mod direct printr-o ordonanță a Guvernului, actul administrativ individual adoptat în baza ordonanței sau refuzul privind emiterea unui act administrativ sau realizarea unei anumite operațiuni administrative constituind doar materializarea formală a vătămării persoanei în cauză. Atât timp cât acțiunea reclamantului are ca scop înlăturarea efectelor ordonanței Guvernului care se produc direct asupra unui drept sau interes legitim, vătămându-le, reclamantul are deschisă procedura specială prevăzută de art. 9 din Legea nr. 554/2004 care prevede sesizarea Curții Constituționale în vederea efectuării controlului de constituționalitate al actului Guvernului.

20. Analizând conținutul normativ al art. 9 din Legea nr. 554/2004, Curtea a observat că alin. (1) prevede posibilitatea persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe de a introduce acțiune la instanța de contencios administrativ. Obiectul acțiunii este cel prevăzut de art. 9 alin. (5) din lege și poate viza acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonanțe ale Guvernului, anularea actelor administrative emise în baza acestora, precum și, după caz, obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative. Acțiunea poate fi formulată oricând pe perioada de activitate a actului normativ (cât timp acesta continuă să producă efecte juridice), începând cu data intrării sale în vigoare. Acțiunea principală va fi însoțită de excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor ordonanței Guvernului. Potrivit alin. (2), instanța de contencios administrativ, dacă apreciază că excepția îndeplinește condițiile prevăzute de art. 29 alin. (1)–(3) din Legea nr. 47/1992, sesizează, prin încheiere motivată, Curtea Constituțională și suspendă soluționarea cauzei pe fond. După pronunțarea Curții Constituționale, potrivit alin. (3), instanța de contencios administrativ repune cauza pe rol și dă termen, cu citarea părților. Dacă ordonanța sau o dispoziție a acesteia a fost declarată neconstituțională, instanța soluționează fondul cauzei, în caz contrar acțiunea respingându-se ca inadmisibilă. Astfel, soluția pronunțată în urma efectuării controlului de constituționalitate constituie, în mod invariabil, o condiție de admisibilitate a acțiunii adresate instanței de fond: o soluție de admitere a excepției de neconstituționalitate privind o ordonanță sau o dispoziție dintr-o ordonanță a Guvernului permite instanței analizarea pe fond a pretențiilor reclamantului, în vreme ce soluția de respingere a criticii de neconstituționalitate constituie

un fine de neprimire, ce obligă instanța de contencios administrativ la respingerea acțiunii. Cu alte cuvinte, în această materie, decizia Curții are efecte asupra înseși admisibilității acțiunii principale, astfel că măsura suspendării de drept a acesteia din urmă, pe durata desfășurării procedurii în fața instanței de contencios constituțional, constituie o condiție mai mult decât necesară, fiind decisivă pentru continuarea litigiului (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 1.106 din 22 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 4 octombrie 2010).

21. În continuare, Curtea a observat că alin. (4) al art. 9 din Legea nr. 554/2004, dispoziție criticată prin prezenta excepție de neconstituționalitate, prevede că, în situația în care decizia de declarare a neconstituționalității este urmarea unei excepții ridicate în altă cauză, acțiunea care are obiectul prevăzut de art. 9 alin. (5) din lege poate fi introdusă direct la instanța de contencios administrativ competentă, în limitele unui termen de decădere de un an, calculat de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

22. Din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 544/2004, Curtea a constatat că ordonanța simplă sau de urgență, care reprezintă sursa vătămării într-un drept ori într-un interes legitim al persoanei, poate constitui temei al acțiunii în contencios administrativ în două situații. Prima este cea reglementată de art. 9 alin. (1) din lege, atunci când persoana vătămată formulează acțiunea principală, însoțind această cerere de excepția de neconstituționalitate a ordonanței simple sau de urgență a Guvernului. Într-o atare situație, acțiunea de chemare în judecată nu este condiționată de parcurgerea procedurii administrative prealabile sau de respectarea unor termene. A doua situație este cea reglementată de art. 9 alin. (4) din lege și este posibilă doar în cazul în care persoana vătămată a rămas în pasivitate, neformulând acțiunea întemeiată pe dispozițiile art. 9 alin. (1), situație în care legiuitorul îi pune la dispoziție acțiunea principală cu același obiect, care va fi însoțită, de data aceasta, de decizia Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea actului normativ emis de Guvern. În această ipoteză, legiuitorul condiționează însă admisibilitatea acțiunii de respectarea unui termen care începe să curgă de la data publicării actului juridic al Curții Constituționale. Acțiunea reglementată de art. 9 alin. (4) nu constituie nicidecum o repunere în termen a persoanei vătămate, așa cum susține autorul sesizării [de altfel, acțiunea prevăzută de art. 9 alin. (1) nici nu este condiționată de respectarea unui termen], sau o aplicare retroactivă a deciziei Curții Constituționale, ci are scopul de a disciplina conduita procesuală a persoanelor vătămate prin ordonanțe ale Guvernului, sub aspectul termenului în care acestea pot formula acțiunea în contencios administrativ în vederea remedierii vătămării produse prin actul declarat neconstituțional. Legiuitorul nu face decât să limiteze dreptul la acțiune al persoanei vătămate sub aspect temporal, tocmai ca expresie a principiului securității și stabilității raporturilor juridice, în lipsa dispozițiilor art. 9 alin. (4), acțiunea în contencios administrativ împotriva ordonanțelor Guvernului întemeindu-se exclusiv pe norma cuprinsă în art. 9 alin. (1), deci putând fi admisibilă oricând. Or, tocmai o astfel de situație a evitat legiuitorul, condiționând remedierea prejudiciilor cauzate prin actele normative cu caracter de reglementare primară adoptate de Guvern de exercitarea dreptului la acțiune în termenul de un an de la publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

23. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a constatat că dispozițiile art. 9 alin. (4) nu sunt aplicabile decât în ipoteza în care vătămarea este rezultatul înseși adoptării ordonanței

Guvernului, iar nu și în ipotezele în care vătămarea este mediată prin actul/acțiunea/omisiunea autorității administrative, cazuri în care sunt incidente prevederile art. 8 din Legea nr. 554/2004 și, implicit, prevederile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, referitoare la revizuirea hotărârii pronunțate, dacă Curtea a declarat neconstituțională prevederea ce a făcut obiectul excepției invocate în acea cauză. Așa fiind, Curtea a reținut că sfera de incidență a celor două norme legale — art. 8, respectiv art. 9 — este diferită, legiuitorul distingând, prin ipoteza de aplicare a acestora, situațiile juridice care sunt guvernate de fiecare dintre ele.

24. Pentru toate aceste argumente, Curtea a considerat neîntemeiată critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală, potrivit căreia incidența deciziei de admitere pronunțate de instanța de

contencios constituțional într-o cauză soluționată de instanța judecătorească definitiv, până la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I, și în care nu a fost dispusă sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate având același obiect ar echivala cu atribuirea unor efecte *ex tunc* actului jurisdicțional al Curții și ar nega, în mod nepermis, autoritatea de lucru judecat care este atașată hotărârilor judecătorești definitive, întrucât, prin ipoteza de incidență a dispoziției art. 9 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, o asemenea situație este exclusă.

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 62/43/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 iunie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Titirișcă

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea doamnei Mioara Costin, la cerere,
din funcția de consilier de stat
în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului**

Având în vedere cererea doamnei Mioara Costin, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.201 din 22 iulie 2021 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/17.866/T.H.G. din 22 iulie 2021,

în temeiul art. 19, art. 22 alin. (5), art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Mioara Costin se eliberează, la cerere, din funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 22 iulie 2021.
Nr. 390.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN

**privind modificarea Procedurii de implementare a măsurii
„Granturi pentru capital de lucru acordate IMM-urilor” din cadrul schemei de ajutor de stat
instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020
privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile,
afere Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei
provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene,
aprobată prin Ordinul ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri nr 3.083/2020**

Având în vedere:

- prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 220/2020, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Schemei de ajutor de stat — Sprijin pentru IMM-uri în vederea depășirii crizei economice generate de pandemia de COVID-19, aprobată prin Ordinul ministrului fondurilor europene și al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri nr. 1.060/2.857/2020, cu modificările ulterioare;
- Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 690/2021 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat — Sprijin pentru IMM-uri în vederea depășirii crizei economice generate de pandemia de COVID-19;
- Comunicarea Comisiei — a cincea modificare a Cadrelui Temporar pentru măsuri de ajutor de stat de sprijinire a economiei în contextul actualei pandemii de Covid-19;
- Adresa nr. 72.380/MIPE din 21.07.2021 a Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, cu privire la finanțarea proiectelor în baza schemei de ajutor de stat aprobată prin Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 690/2021;
- Avizul Consiliului Concurenței nr. 5.570 din 28.05.2021 referitor la notificarea modificării Schemei de ajutor de stat — Sprijin pentru IMM-uri în vederea depășirii crizei economice generate de pandemia de COVID-19;
- Decizia Comisiei Europene C (2021) 4.533/17.06.2021 referitoare la schema de ajutor de stat SA.63318 (2021/N) privind prelungirea și modificarea schemei SA.58166 — Sprijin pentru IMM-uri pentru a depăși criza economică generată de pandemia de COVID-19 (modificată prin SA.59970 și SA.61231);
- Actul adițional nr. 2/2021 la Contractul de finanțare 9.731 din 7.10.2020 pentru proiectul Sprijin financiar pentru IMM-urile afectate de pandemia de Covid-19 prin intermediul sistemului informatic integrat — IMM RECOVER Cod SMIS 2014 + 141523;
- Adresa MIPE nr. 73.025 din 22.07.2021 de aprobare a modificării Anexei la Ordinul Ministrului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri nr. 3.083/2020;
- Referatul de aprobare nr. 356.424/DGAS din 22.07.2021, întocmit de către Direcția generală ajutor de stat, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 315/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului,

ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de implementare a măsurii „Granturi pentru capital de lucru acordate IMM-urilor” din cadrul schemei de ajutor de stat instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri nr. 3.083/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 și 965 bis din 20 octombrie 2020, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. Bugetul măsurii și modalitatea de acordare a ajutoarelor de stat

Măsura este valabilă până la 31 decembrie 2021 și plățile în cadrul măsurii vor fi efectuate până la 31 decembrie 2023. În condițiile în care valabilitatea măsurii va fi prelungită prin

modificarea legislației în vigoare, prevederea se va aplica de drept și asupra prezentei proceduri.

Bugetul alocat măsurii, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 220/2020, cu modificările și completările ulterioare, este în valoare totală de 1.067.095.588 euro, din care 765.000.000 euro fonduri externe nerambursabile și 142.031.250 euro fonduri de la bugetul de stat și coparticipare de 160.064.338 euro de la beneficiari. Prin implementarea măsurii se estimează acordarea de ajutor de stat unui număr de maximum 100.500 de beneficiari. Cursul valutar utilizat este InforEuro din luna septembrie 2020, respectiv 1 euro = 4,8395 lei.”

2. La punctul 6 subpunctul 6.8, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru aplicații acceptate în urma verificărilor administrative și de eligibilitate în limita bugetului alocat măsurii, aplicația informatică va genera contract de finanțare (anexa nr. 2) care se va regăsi în front office și va trimite pe adresa de corespondență un mesaj de atenționare în acest sens. Aplicații vor intra în aplicație, vor descărca contractul de finanțare, îl vor semna cu semnătură electronică și îl vor reîncărca semnat în aplicație în maximum 20 de zile de la primire, dar nu mai târziu de 15 decembrie 2021, împreună cu dovada cofinanțării (extras de cont bancar, scrisoare de aprobare a creditului sau contract de credit). După semnarea acestuia de către ordonatorul terțiar de credite și reîncărcarea în aplicație a contractului semnat de ambele părți, instituția de credit parteneră selectată de către aplicant la înscriere va fi înștiințată electronic că poate face plata ajutorului financiar nerambursabil. Beneficiarii eligibili declarați admiși vor deschide conturi curente distincte pentru proiect la

instituția parteneră, care vor fi utilizate exclusiv pentru implementarea măsurii pe perioada de derulare a acesteia. Aplicații la măsura 1 «Microgranturi acordate din fonduri externe nerambursabile» din cadrul schemei de ajutor de stat instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 220/2020, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt eligibili în cadrul prezentei măsuri «Granturi pentru capital de lucru acordate IMM-urilor».”

Art. II. — Direcția generală ajutor de stat și Agențiile pentru IMM, atragere de investiții și promovare a exportului vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,
Claudiu-Iulius-Gavril Năsui

București, 22 iulie 2021.
Nr. 1.146.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

